

[Inge Fischer Møller]

vis 100, 80 og 60 pct. af højeste dagpengesats.

I den offentlige debat har der været sagt noget om, at forslaget ikke er helt identisk med det efterlønsforslag, som SID i sin tid udarbejdede. Det er også rigtigt, men da vi i SID udarbejdede det oprindelige efterlønsforslag, omfattede det alle, der var i arbejde. Men siden da er beskæftigelsessituationen blevet ændret, mange er blevet kastet ud i ufrivillig ledighed, og vi mener, det ville være forkert ikke at tage denne gruppe med nu. I denne forbindelse vil det nok være en god idé at understrege, at formanden for SID, Erik Bording, fuldt ud bakker det foreliggende lovforslag op.

Lovforslaget om efterløn skal ses som et frivilligt tilbud eller sagt på en anden måde; en håndsrækning til den gruppe ældre medborgere, der har været med til at bygge samfundet op, og som nu ønsker at trække sig tilbage fra det aktive arbejdsmarked. Mange har jo i en årrække været beskæftiget ved meget belastende fysisk og psykisk krævende arbejde. Det skal også understreges, at denne gruppe nu har mulighed for at forlade det aktive arbejdsmarked nogle år før pensionsalderen uden at skulle opleve en så stor indtægtsnedgang, som tilfældet er i dag.

Finansieringen af ordningen tænkes klaret på den måde, at medlemmerne af en a-kasse betaler $\frac{1}{3}$ af udgifterne, arbejdsgiverne skal betale $\frac{1}{3}$. For arbejdsgivernes vedkommende betyder det, at de skal betale et beløb på 315 kr. ekstra pr. år pr. ansat. Arbejdsgiverforeningens afstandtagen bunder nok ikke så meget i de påståede hensyn, der har været fremme, nemlig at der er nogle, som ikke kommer med i ordningen. Jeg tror, den skal ses i sammenhæng med forslaget om, at det er arbejdsmarkedets parter, der afholder den overvejende del af de ret beskedne meromkostninger, der er forbundet med at tilkoble efterlønsordningen til den bestående forsikringsordning for arbejdsløshedskassemedlemmer.

Forslaget om de langtidsledige, der har til formål at sikre, at de langtidsledige får tilbud om et egentligt job kombineret med kursus-tilbud og økonomisk støtte til genoptræning i en 9 måneders periode, er et godt forslag. Tilbuddet om de 9 måneders job retter sig først og fremmest til de langtidsledige, der står i fare for at falde for 26 ugers reglen.

Det er tanken, at genoptræningsydelsen, der i de første 3 måneder skal udgøre 20 kr. i timen, de næste 3 måneder 15 kr. pr. time og de sidste 3 måneder 10 kr. pr. time, skal udbetales til de arbejdsgivere i den private sektor, der vil være med til en nettoudvidelse af antallet af ansatte. Hvis det ikke er muligt at placere de pågældende inden for den private sektor, skal kommuner og amter prøve, om de kan placere de pågældende inden for deres område. Genplaceringsansvaret skal påhvile arbejdsmarkedsnævnet, kommunerne og amterne.

Jeg har bemærket, at Børsen har kaldt forslaget om en jobtilskudsordning for et plet-skud, og det er jeg enig i. Det er vigtigt at fastslå, at det i høj grad er op til det private erhvervsliv, om den foreslåede ordning skal blive en succes. Som det fremgår af forslaget, er virksomhederne jo ikke forpligtet til at beholde de langtidsledige i alle 9 måneder, og de er heller ikke forpligtet til at beholde dem, når den 9 måneders periode er udløbet. Ordningens værdi står og falder derfor med, om erhvervslivet beholder de langtidsledige ud over de 9 måneder eller sender dem tilbage til arbejdsløsheden. Jeg tror, det private erhvervsliv vil være med til at leve op til dette ansvar.

Som sagt indledningsvis var det nødvendigt at komme med et udspil, men når den forlængelse af lovgivningen, vi vedtog i december måned sidste år, udløber den 1. januar 1979, står vi i den meget uheldige situation, at ca. 15.000 igen vil falde for 26 ugers reglen. Det betyder, at mange langtidsledige vil miste deres ret til arbejdsløshedsunderstøttelse, hvis vi ikke i tide skaber reelle tilbud. Folketinget har forpligtet sig til at komme med tilbuddene, og her er de. Jeg er ikke blind for, at de foreliggende forslag kan indebære praktiske vanskeligheder. Forslagene er dog gode og ret enkle, så derfor skulle det ikke være vanskeligt, hvis viljen er til stede herinde, at blive færdig med forslagene, inden vi tager på sommerferie den 2. juni. Alle partier taler så meget om deres gode vilje, når det drejer sig om at skabe bedre vilkår for de arbejdsløse. Her er muligheden for at vise, om de udtalelser om god vilje også har pålydende værdi.

Der er vel ingen tvivl om, at jeg kan tilsige socialdemokratiets fulde opbakning under det kommende udvalgsarbejde.